

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברות הגרמ"י שניידר שליט"א

פתיחת זמן "אלול"

אך בעוה"ר הגענו למצב "נורא" זה, שרשעי ישראל שונאי התורה חק, מצרים מכל צד את רגליהם של "לומדי התורה". וזכינו לשמוע ולראות דבריהם הנשגבים של רבותינו הגאונים הגדולים שליט"א ובראשם רשכבה"ג מרן הגר"ד לנדו שליט"א, שיש כאן גזירה "עליונה", וצריך רחמים להעביר את רוע הגזירה, ועיקר חובתנו בשעה זו "להשקיע כל ישותינו" בתורה ועמלה. ולא באתי אלא להביע כמה הרגשי הלב של יהודי...

"חסדי ה' עמו"

ראשית, עלינו להתבונן בחסדו ית"ש ולהודות להקב"ה על "כל רגע ורגע" שנותנים ללמוד, ובעו"ה יפתח הזמן בר"ה אלול ב"כל היכלי הישיבות חק", בבחינת "נס ממש". וכשאדם חי עם רגש זה, זה כבר "חיים אחרים", והתקנה מתחזקת מרגע לרגע ל"נס הגדול" שיבוא, והקב"ה יעביר בקרוב את רוע הגזירה הנוראה מאתנו.

הקב"ה משגיח עלינו "תמיד"

וראיתי [בקונטרס הנחמד "ותן חלקנו"] שמביא לשון נפלא מהזוהר חק (פר' בחקותי), רבי יהודה אמר ודאי קודשא בריך הוא אשגה עלן תדיר, ודכיר לן, אי לא דאיתו אשגה בהו בישראל ודכיר לון לא יקומון חד יומא בגלותא, הדא הוא דכתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו' ע"כ. שכל הזמן הקב"ה "משגיח עלינו" כי בלי זאת אומרת, שהדבר ברור, שכל הזמן הקב"ה "משגיח עלינו" כי בלי זה לא היינו יכולים להחזיק "יום אחד" בגלות.

הקב"ה יעשה את "שלו"

וראיתי לסבי הנח"צ ר' יוסף אברהם וולף זצ"ל בספרו "רבותנו" [בתוך מאמר הגאון ר' שלמה כהן זצ"ל] שמביא לשון החזו"א זצוק"ל בנושא "יום בנות", השתדלנו לבטל את רוע הגזירה, אבל אין אנו יכולים לבנות על זה יסודות. עשינו את המוטל עלינו כחוב השתדלות, אבל אין זה אמצעי להשגת המטרה. הראינו לו ית' כי אנו עשינו את שלנו והשתדלנו, אף הוא יעשה את שלו, ויביא לנו את התשובה באופן נסתר, מבלי שנשגיח בזה. היום הוא מצב של הסתר פנים עלינו להרבות בתפילה ותחנונים איש לשקו ותעניתו, ע"כ. והן הן הדברים ששומעים מרבותינו שליט"א.

"דרגת" הלימוד זוכה להשתדרג "מאד"

עוד דבר שבידו לחזק את עצמנו בתקופה זו, מה שראיתי בגליון החשוב "מעדני כהן" להגאון המופלג ר' נפתלי הכהן קופשיץ שליט"א מראשי ישיבת בית מדרש עליון, שמביא מעשה עם יסוד גדול, מבקע הבית אפרים זצוק"ל. וכך כתוב שם, וראיתי מעשה נפלא מבקע הבית אפרים זצ"ל, ואולי זה יקרב אותנו מה שבני תורה יכולים לזכות ע"י קביעות עיתים לתורה ובפרט בזמנינו.

הבית אפרים היה בעל נכסים, והיה לו קביעות שמתחילת היום עד אחרי מנחה למד ברציפות, ובזמן הזה ידעו שאין שום אפשרות להפריע לו, ופעם אחת הגיע אחד ואמר שיש לו אפשרות לעסוק עסק גדול עם הבית אפרים והוא יכול להרויח ע"י זה כמה עשרות אלפי רובל, וע"י זה לא היה צריך יותר להתעסק אה"כ כלל בעניני המסחר, ובתחילה הסתפקה הרבנית האם להפריע לו, אבל אמרה שבודאי הוא לא מסכים שיפריעו לו עד לאחר מנחה והיא לא קראה לו. אך אותו אחד אמר שאינו יכול לחכות עד לאחר מנחה, ואחרי מנחה סיפרה זאת לבית אפרים את מה שהיה, ושמה שמחה גדולה מאד, ואמר כשאדם שקובע עיתים לתורה השאלה היא מה הוא מוכן

עולם "חסד" יבנה

ברוך השם "התחיל הזמן", באנחת "רווחה" זו, חי' רבנו פותח בתחילת כל זמן. אחרי שימי "בין הזמנים" חי' שרוי במתח על "כל יום" ו"כל רגע" שחסר תורה בעולם. ובנוסף בפתיחת זמן "אלול", חי' מעורר על מצות "ואהבתם את ה'", שצריכים בחורי הישיבה חק' לדאוג לבחורים החדשים שהגיעו כעת לישיבה, לקבלם בסבר פנים יפות, ולשאול כל אחד אם יודע היכן חדרו וכו' וכו', ולראות שהוא מסתדר בכל הנצרך. ואעתיק בס"ד מה שה' כתוב ב"פרי חיים" אלול תשע"ה.

ברוך השם זכינו לפתיחת זמן "אלול" תשע"ה בישיבות הקדושות, ונתרבו ספסלי בבי מדרשא. מי יתן והיו כל עם ה' נביאים וגו'.

ובעניינו לא זכינו עדיין לבוא רבנו להיכלי ישיבותיו הקדושות להעריף מ"טל חיותו" על בניו היקרים המסולאים בפז, מחמת חולשה שתקפתו בשבועות האחרונים...

ובכל זאת כשעלה אצל רבנו ענין פתיחת הזמן, אמר שבכל שנה בתחילת אלול אומר לבחורים שנמצאים בישיבה, שצריך להראות לבחורים החדשים את מקומם וכו', חסד, חסד, עולם חסד יבנה.

ואמרתי בלבי כמה רחוקה מחשבת רבנו ממחשבותינו, שהרי כל בחור מגיע ב"ה עם כל הברען להתחיל את ה"אלול", ומשקיע הרבה כוחות כדי לעלות ולהתעלות בהתמדה ובתפילה וכו', ובא רבנו ואומר לו בני היקר, "עולם חסד יבנה", אתה מחפש לעלות, אתה מחפש שטייגן אמיתי, תתחיל ביסוד, ומכאן תעלה ותצמח בהכל.

לא להפסיד "דקה" מלימוד

והחמשך שעורר עליו כמובן זה "התמדה", כפי שנראה ממה שהובא ג"כ בפרי חיים בשנים עברו, [והשארתי את הלשון כפי שהי' כתוב אז]. בימים האחרונים מרבה רבנו לדבר על "התמדה גדולה ולימוד בחשק" בימי האלול, עד שאמר לא' שהיה רגיל "להתענות" ארבעים ימי הרחמים, שלא כדאי שיצום, היות והצומות מחלישים את האדם, ומתמעט מלימודו, ואם יפסיד "אפילו דקה אחת" מלימוד התורה בגלל הצומות, כבר לא שוה הכל... ואמר לו להחליף תעניתו בלימוד תורה עם "שמירת הדיבור".

"ללמוד, ללמוד, וללמוד..."

עוד הובא שם, כשנשאל רבנו במה ראוי להתחזק בימי ה"אלול". השיב מתחילה בשאלה - במה לא? ובאמת כאן כבר מונח "הכל". אך בכל זאת כשבקשו שרוצים לשמוע "דבר מסוים" להתמקד בו, כפי שבכל שנה אומר רבנו. אמר בהאי לישנא - "לענין, לענין, לענין". פי' ללמוד, ללמוד, ללמוד.

גזירת "עולם התורה"

שיתנו ללמוד "בלי הפרעות"

וכעת נראה בעזחי"ת כמה מלים, בנושא ה"טעון" והרגיש, המטריד לב כל עולם התורה, והחרדים לדבר ה'. ואקדים שהדברים הבאים אינם אלא "רגשי לב" שעלו במחשבה בימים האחרונים. המצב הזה בו אנו "נמצאים" לדאבוננו כעת, ממנו חשש רבנו "כל הזמן", והמרידתו המחשבה "הנוראה" שהי' יתפשו בן תורה.. ולא נח ולא שקט "במה שנים", עד שסודר הענין בשעתו, וכל הזמן חי' משפטו שנון בפיו, "מען זאלל לערנן אן קיין הפרעות", שיתנו ללמוד "בלי הפרעות", והדברים ידועים.

פרשת השבוע - שלא יגרמו עונותיכם וכו'

על הפסוק לא תעשון כן לה' אלוהיכם, מביאים חז"ל ר' ישמעאל אומר וכי תעלה על דעתך שישראל נותצין מובחתייהם, אלא שלא יגרמו עונותיכם שיחרב בהמ"ק ויחרב המזבח.

ובחתם סופר בתשובות (יו"ד סי' רס"ו) חק' דהא אמרו בגמ' דאין איסור לא תעשון כן לה' אלוהיכם כשאנו עושה בידים רק ע"י גרמא. ולמה כשגורמים העונות שינתין המזבח נחשב להם לחטא.

ויש לחלק בין גרמא גשמית שבזה אין איסור, לבין גרמא רוחנית, דכשנגרם ברוחניות היזק ע"י מעשיו נחשב הכל על חשבוננו, שהרי עשה חטא וכיון שעל ידי חטאו יצא החיזק נחשב שהוא עשה את זה, ונקרא עשוי, [כת"י].

להקריב בשביל הקביעות הזאת, איזה ערך יש לקביעות זאת, דבשו"ע כתוב וצריך שאותו עת יהיה קבוע שלא יעבידנו אף אם הוא סבור להרוח הרבה, ששום דבר לא יזיז אותו מזה. ואם עכשיו הגיע לנו נסיון כזה ואנחנו מוכנים להקריב כזה הון רב בשביל לא לזוז מהקביעות, א"כ הוא קובע בעצמו שכל הקביעות עתים לתורה של כל החיים שלו עולה בדרכה, שלעולם הקביעות שלו שיהיה לזכר דרגה של קביעות עתים לתורה, ולכן הוא שמה שמהה גורלה. ע"כ.

נמצא לפי"ז שבתקופה זו, עלתה והשתדרגה תורה, כי כעת מוכנה לכל, שמוכן לתת "כל התורה הק", ושכר תורתו של "כל השנים", קיבל מחירון אחר לגמרי למעלה, ובדואי ימים אלו, שהם ממש בבחינת "מפור עצמו" ללימוד תורה, שבו "עצום מאד", אשרי חלקם של כל בני הישיבות ואברכי הכוללים היקרים הנתונים בנסיון "גזירה קשה" זו.

אגודים בצרה...

ונסיים בדברים שהובאו "בשעתו" ונוגעים "בעת", הדברים נכתבו לאחר "אסיפת הירוס" אצל רבנו, עם "כל" ראשי העדה, מ"כל" העדות והחוגים.

אי אפשר שלא להעלות על נס את הקידוש השם הגדול שזכה כלל ישראל בימים אלו, לראות האיד התורה הקדושה היא נשמת ישראל, וכשמדובר על גזירות שהחליטה והם יתמעטו לומדי תורה, אין חילוק דעות ולא מפלגות ולא עדות וחוגים, אלא כולם "התייצבו כאחד" תחת החר לשמוע דבר ה', ולזעק את זעקת התורה הקדושה.

אשרי עין ראתה כולם מסובים סביב לשולחן מרן שליט"א ושומעים דברים חוצבים מפי קדשו. יתן השי"ת שבזכות הכח החזק של ה"אחדות", נזכה לראות ישועת ה' בקרוב ממש.

וזוהו תוכן דברי מרן שליט"א.

אין מה להוסיף, העיקר הוא שהתורה היא חיינו! ובלי זה אין אומה, כמו שכותב רבי סעדיה גאון "אין אומתינו אומה אלא בתורתיה" ומה הכונה תורתיה, וכי כזה שמונה ספר תורה בארץ אלא באנשים שלומדים את התורה. ומתי רוצים שילמדו, וכי כשהיו בני שבעים? ממילא זה החיים שלנו, ובלי זה אין חיים! כלל ישראל חיים רק עם התורה, ובלי תורה אין חיים...

ואם מפרעים ללמוד תורה למו שרוצה ללמוד, ובמיוחד בשנים שיש לאדם כח ללמוד, הרי זה נחשב ביטול כל החיים של כלל ישראל! הקב"ה יעזור שבעש שבעות כ"ב הרבה דורות עם כל מילי גזירות, גם כעת יוכנו הקב"ה לעבור את המצב הקשה. ונזכה שהקב"ה יעזור לנו שכלל ישראל יוכל להמשיך בלמוד התורה, שזה החיים שלנו. ונזכה לכל טוב.

לא תרצח!!!

דבר שצריך לעורר עליו תמיד, ובפרט בהתקרב ימי ה"דין", בודאי צריך להתרחק "מאד" מכל חטא, ובפרט מדבר שבכלל אביונו "רצח" רח"ל. והוא הנושא של "אופניים חשמליות" והמסתעף, דבר נורא מאד! שחדר לאחרונה גם בקרב שומרי תורה ומצוות.

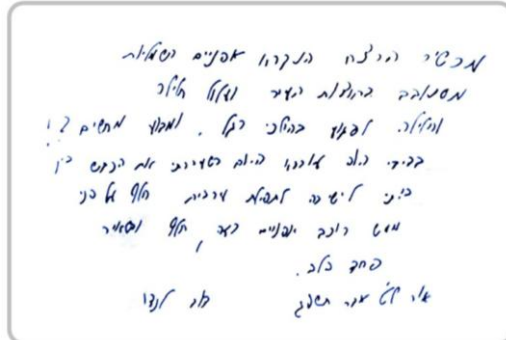
ובעצם כבר כמה פעמים כשראיתי דברים "חמורים" בנחוגה "המסוכנת" במכשירים אלו, רציתי לעורר על כך, אך השבוע נתעוררתי ביותר, כאשר צדקנית חשובה תחי' הגרה בסמוך אלינו, כבת תשעים בלי עה"ר, הלכה על המדרכה במתינות ובזהירות, ולפתע בא מולה רוכב ... והפילה לארץ רח"ל, ושבחה את ית'... ואמרתי בלבי שאסור לחשוש בעת כזאת,

מכשיר "הרצח"

ובעצם מה לי לדבר כלל, אחרי המכתב "המוזעזע" שכתב רשכבה"ג מרן הגר"ד לנר שליט"א ושיגריו אישית למרן פוח"ד הגר"י זילברשטיין שליט"א ומכנה אותו בשם "מכשיר הרצח" ה' ירחם.

והוסיף ע"ז מרן פוסק הדור שליט"א מכתב "חמור מאד" על הסכנה העצומה בדבר, ועל כל אלו המסייעים, שלא יצאו נקיים מפשע זה.

והנה מכתב רשכבה"ג מרן הגר"ד שליט"א

מכשיר הרצח הנקרא אפניים חשמליות מסתובב בחצות העיר ועלול לחילה וחלילה לפגוע בחולכי רגל, ומדוע מחשים!!

בידי הוה עובדא היום כשעברתי את הכביש בין ביתי לשיבה לתפילת ערבית חלף על פני ממש רוכב אפניים כזה, חלף והשאיר פחד בלב.

אור לט' אדר תשפג דוב לנדו

הוספה לגליון קודם

בנוגע למה שהזכרנו על מרן בעל הקהלות יעקב זצוק"ל שכשנאבד ילד, ה' למי לפנות... שלח לי ידידי הגאון ר' ישראל נ. ארנון שליט"א מגדולי תלמידי ומקורבי רבנו, תוספת דברים.

ואלו דבריו: לגבי המקרה עם הסטיפלער והעלמות ילד ומציאתו – בזמנו היה לנו ג"כ סיפור עם בעל"ת, בת בית אצלנו, שיצאה למדבר יהודה יחד עם חברותיה, ונאבדו שם, ונכנסנו לקודש ברשב"ם 10, ואמר לנו בהאי לישנא: "א' בת ר' – תשוב לביתה בשלום היום", וכך הוי. וסיפרתי לרבנו והתפעל מאד, ואח"כ הזכיר סיפור זה ברבים כמה פעמים, ע"כ.

וכאן המקום להשתתף בשמחת חבר מצוה לנכדו חיקר יהזקאל נ"י בן לבנו הרב ר' חנוך מ. שליט"א, מזל טוב, ושפע נחת מכל יוצ"ח עד סוף כל הדורות.

ברכת מזל טוב לידידי חיקר חרה"ג ר' ישעי' גלינסקי שליט"א בעל הגליון הנפלא – "יוני התורה" לרגל היכנס נכדו יוסף שלו' נ"י בן הרב אליעזר שליט"א. יזכה לגדול מאד בתורה ויראת שמים טהורה לתפארת חוריו וזקניו שליט"א.

"אוהבים דבריה" – שבת – אוכלין פירותיה בעוה"ז

ראיתי לשון נפלא, במדרש רבה (ריש פר' עקב), ואמרתי שראוי להנות בו את הת"ח היקרים. וז"ל, הלכה אדם מישראל שיש לו מנורה שעשויה פרקים פרקים, מהו לטלטלה בשבת. כך שנו חכמים המרכיב קני מנורה בשבת חייב חטאת, ומשום מה מחייב א"ר אבהו בשם רבי יוחנן המרכיב את המנורה בשבת כאדם שבונה בשבת, ומי שהוא בונה בשבת חייב.

א"ר יוסי רבי חנינא אימתי שמרו ישראל את השבת כשם שראוי לה, תהלה כשניתנה להן באלוה, מנין שנאמר (שמות י"ז) וישבתו העם ביום השביעי.

ואת סבור שמה לרעתך נתתי לך את השבת, לא נתתי לך אלא לטובתך, כיצד א"ר חייא ברבי אבא את מקדש את השבת במאכל ובמשנתה ובכסות נקה ומהנה את נפשך, ואני נותן לך שכר, מנין (ישעיה נ"ח) וקראת לשבת עונג וגו', מה כתיב אחריו (שם) אז תתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך.

אמרו לו ישראל ואימתי את נותן לנו שכר המצות שאנו עושים, אמר להם הקב"ה מצות שאתם עושים, מפירותיהן אתם אוכלים עכשיו, אבל שכרו בעקב אני נותן לכם, מנין ממה שקרינו בעניינינו והיה עקב תשמעון, ע"כ.

והנה מבואר במדרש דשכר שמירת וכבוד שבת, היא מהמצות שאוכלין פירותיה בעולם הזה והקרן קימת לעוה"ב. וכן ה' מביא רבנו מהגמ' בשבת (ק"ט ע"א), בעא מיניה רבי מר' ישמעאל ברבי יוסי עשירים שבא"י במה הן זוכין וכו' שבבבל במה הן זוכין וכו' א"ל בשביל שמכבדין את התורה, ושכשאר ארצות במה הן זוכין, א"ל בשביל שמכבדין את השבת, ומביאה הגמ' מעשה, דאמר רבי חייא בר אבא פעם אחת נתארחתי אצל בעל הבית בלודקיא והביאו לפניו שלחן של זהב משוי ששה עשר בני אדם וכו', אמרתי לו בני במה זכית לך, אמר לי קצב הייתי ומכל בהמה שהיתה נאה אמרתי זו תהא לשבת, אמרתי לו אשריך שזכית לך וברוך המקום שזיך לך.

אמנם ה' מעיר למה בריש פאה במשנה של אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעוה"ז, לא כלל חתנא גם את מצות "שבת". [ובזהדומות כשהמתין, באחת הנסיעות, עם יבלחט"א ב"ק מרן האדמו"ר מגור שליט"א בשדה התעופה בלונדון, שאלו שאלה זו].

הזירות "בשקיות אשפה"

בנוגע לשקיות אשפה ידוע שצריכים הזירות בהפרדתן מהגליל ח"ו בשבת, והיו מכה בפטיש. ושמנו לב לאחרונה שגם בשקיות המיוחדות לשב"ק, ולכא' מופרדות אחת מהשני, כך כתוב על השקית. אך למעשה השקית "עצמה" דבוקה במקום החיתוך, ובפתחתה, הוי 'מכה בפטיש'.

הוספה לענין "בורר" בגרעיני משמש

על מה שהובא בגליון הקודם מרבנו בשם מרן החזו"א זצוק"ל על חובת הזירות בהפרדת גרעיני "משמש". העירני חרה"ג ר' צבי גמבו שליט"א ר"כ מאקאווא ב"ב, למוש"כ המ"ב (סו"ם שכ"א) להקל בגרעינים כאלו, אך ע"ש בשעה"צ.

לתרומות להפצת הגליון השבועי ולקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953 וכן בקובץ השבועי "אוצר הפרשה"

או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com וכן ניתן להשיג את הגליון מודפס ברש"י 14 קומה ב' ליד הדלת

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוק"לה"ה.

ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלוחה 6.